

ת"פ 5224/07/12 - מדינת ישראל נגד אלחנן אסתרוביץ

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 5224-07-12 מדינת ישראל נ' אסתרוביץ

02 אפריל 2015

בפני כב' השופט איתן קורנהאוזר
המאשימה
נגד
הנאשם
אלחנן אסתרוביץ
מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד מוטי בניטה הנאשם וב"כ עו"ד יאיר נהוראי

גזר דין

כללי

1. הנאשם הודה והורשע בכתב אישום מתוקן, בשתי עבירות של השגת גבול, לפי סעיף 447 לחוק העונשין, שש עבירות כתיבה והשחתת פני מקרקעין לפי סעיף 196 לחוק העונשין, ועבירה של היזק לרכוש במזיד, לפי סעיף 452 לחוק העונשין. בנוסף, הודה הנאשם בעובדות נוספות, ולאחר טיעון משפטי הורשע אף בעבירה של פגיעה בדגל לפי סעיף 5 לחוק הדגל, הסמל והמנון המדינה.

2. בהתאם לעובדות האישום הראשון בכתב האישום המתוקן, במהלך מספר שבועות עובר ליום 11/06/12, הנאשם הגיע למוזיאון יד ושם, בחן ובדק את פריסת מצלמות האבטחה והמאבטחים במקום, הכין סיסמאות, ורכש מכלי תרסיס במספר חנויות. ביום 11/06/12, הסיג הנאשם גבול אל שטח מוזיאון "יד ושם" וריסס מספר כתובות ברחבי המוזיאון, דוגמת "ציונים רודפים! אתם הכרזתם מלחמה על היטלר בשם העם היהודי, אתם הבאתם את השואה", "המנהיגות הציונית רצתה בשואה", "מדינת ישראל האשוויון הרוחני לעדות המזרח" ועוד. בנוסף, ריסס הנאשם, בהמשך, על גבי אנדרטה לזכר לוחמים ומתנדבים של ארגון ההגנה.

בהתאם לאמור באישום השני, מספר ימים בטרם יום הזיכרון, בסמוך לתאריך 23/04/12, הסיג הנאשם

גבול לאתר ההנצחה "גבעת התחמושת". הנאשם ריסס במקום מספר כתובות, כגון: "ציונים החוצה", "ציונים עלובים, על מי אתם גיבורים, על הערבים המסכנים!? הציונות אם כל חטאת", ועוד. בהמשך, שרף את החבל עליו התנוסס דגל המדינה. החבל נשרף והדגל נפל ארצה.

בהתאם לאמור באישום השלישי, סמוך ליום 19/04/12, נהג הנאשם ברכב ובו נוסעים נוספים. הנאשם עצר את הרכב סמוך לאנדרטת סלעית, אחד הנוסעים ירד מהרכב, ריסס במקום את דגל פלסטין ומחק את מגן הדוד על דגל ישראל. בהמשך, נהג הנאשם אל אנדרטת השוטרים שם רוסס לוח ההנצחה על ידי שניים מנוסעי הרכב. בהמשך לכך, נהג הנאשם את הרכב אל אנדרטת הבקעה, שם ירדו אחרים מהרכב וריססו על גבי לוח שמות הנופלים "נהרגו בעוון מרידה באומות...", "די לכיבוש" ועוד.

טיעוני הצדדים

3. המאשימה טענה כי הנאשם פגע ברגשות הציבור, באתרי מורשת ובסמלי המדינה. הצדדים הסכימו שהעונש אשר יוטל על הנאשם ירוצה בעבודות שירות, ואולם המאשימה סברה כי מתחם הענישה נע בין עבודות שירות לבין מאסר למשך שנה. בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירות וקבלת אחריות על ידי הנאשם, עתרה המאשימה להשית עליו מאסר למשך 6 חודשים אשר ירוצה בעבודות שירות.

4. ב"כ הנאשם טען כי המאשימה בחרה לתת משקל לרכיב של פגיעה ברגשות, רכיב אשר איננו מצוי בחוק הפלילי. הנאשם קיבל אחריות על מעשיו והצטער על כך שפגע באחרים. יחד עם זאת, הנאשם אינו מצטער על מהות הדברים המצויים, לטעמו של ב"כ הנאשם, במסגרת חופש הביטוי. בהתחשב בכל האמור, עתר להסתפק בביצוע עבודות שירות ברף נמוך.

הנאשם בעצמו הבהיר כי מעשיו נעשו מתוך אידיאולוגיה, כאשר מדינת ישראל והמפעל הציוני אינם "בעלי הבית" של עם ישראל והעם היהודי. עוד הביע הנאשם התנצלות כלפי מי שנפגעו ממעשיו.

מתחם הענישה

5. הצדדים למעשה, הסכימו על אופי רכיב הענישה אך נותרו חלוקים אשר למשך תקופת המאסר בעבודות שירות. אין המדובר בהסדר לגבי טווחי ענישה, ולפיכך אתיחס כעת למתחם הענישה אותו יש לקבוע לעבירות בהן הורשע הנאשם.

חופש הביטוי, אליו התיחס ב"כ הנאשם בטיעונו, אינו החופש לבצע עבירות פליליות. האופן בו בחר הנאשם להביע את דעותיו, מהווה עבירה פלילית, זאת אגב ביצוע עבירות נלוות נוספות. העבירות בהן הורשע הנאשם אינן מן החמורות שבחוק העונשין, עובדה בעלת משמעות בעת קביעת מתחם הענישה, אך יחד עם זאת יש להתיחס ולהקנות משקל משמעותי לנסיבות ביצוע העבירות, זאת במסגרת קביעה זו. הפגיעה בציבור הרחב אינה מהווה, כשלעצמה, עבירה פלילית, ואולם מידת הפגיעה הנובעת מאופי ביצוע העבירות על ידי נאשם זה מהווה חלק בסיסי בנסיבות ביצוע העבירה, להן יש לתת משקל במסגרת קביעת מתחם הענישה.

מעשי הנאשם באישום הראשון, בוצעו לאחר תכנון מוקדם, התארגנות, ותוך תחכום. הנאשם ריסס כתובות רבות במקומות שונים ברחבי מוזיאון "יד ושם", כאשר לא ניתן להתעלם מאופי הכתובות, ובמיוחד מהמקום הרגיש בו בחר הנאשם לרסס כתובות אלה.

לגבי האישום השני - הנאשם בחר לבצע את מעשיו, לאחר התארגנות מוקדמת, במקום המצוי בלב הקונצנזוס הציוני, בתקופה רגישה בטרם יום הזיכרון, וריסס מספר כתובות. בנוסף, פגע הנאשם בדגל המדינה, כמפורט בהכרעת הדין, באופן שיש בו לפגוע ברגשות הציבור.

האישום השלישי עוסק במספר כתובות, במספר אנדרטאות הנצחה, באופן הפוגע ברגשות. יש להתחשב, לגבי נסיבות אישום זה, בעובדה שהנאשם שימש כנהג בלבד עבור מבצעי המעשים.

קשה להתייחס לפסיקה נוהגת במקרים דומים, שכן מדובר במקרה זה בנסיבות מיוחדות וחריגות.

6. לאחר שבחנתי את כל האמור לעיל, תוך התייחסות למידת הפגיעה באינטרס המוגן, אני קובע מתחמי ענישה כדלקמן:

לגבי האישום הראשון - מתחם הענישה נע בין מאסר למשך מספר חודשים, שירוצה בעבודות שירות, ועד מאסר בפועל למשך 9 חודשים; לגבי האישום השני - מתחם הענישה נע בין מאסר למשך מספר חודשים, שירוצה בעבודות שירות, ועד מאסר למשך 9 חודשים; לגבי האישום השלישי - מתחם הענישה נע בין מאסר מותנה לצד של"צ, ועד מאסר למשך 6 חודשים.

העונש המתאים

7. הנאשם נעדר כל עבר פלילי, קיבל אחריות מלאה על מעשיו, כאשר נשמעו טיעונים משפטיים בלבד לגבי אחת העבירות בהן הודה בעובדות. אין ספק כי יש לזקוף לזכותו של הנאשם עובדות אלה.

זכותו של הנאשם להביע את עמדתו, וכדבריו את "האידיאולוגיה" שלו, הינה חלק מחופש הביטוי, המהווה את אחד מיסודותיו של המשטר הדמוקרטי. יחד עם זאת, הנאשם בחר להביע את עמדותיו באופן מתריס, פוגע ומקומם, תוך ביצוע העבירות במקומות רגישים ביותר לציבור הרחב. הנאשם ביצע את המעשים באופן מכוון במקומות אלה, תוך התעלמות גסה ממידת הפגיעה האמורה.

בהתחשב בקבלת האחריות וכן בעובדה שזוהי הרשעתו הראשונה של הנאשם, יש לקבל את העמדה כי אין להטיל עליו מאסר בפועל, ואולם אופי המעשים, ריבוי העבירות בהן הורשע, התכנון המוקדם ואופי הכתובות, מחייב להעמיד את העונש על הרף העליון של עבודות שירות.

8. בהתחשב בעובדה שמדובר במעשים בעלי אופי דומה, אשר בוצעו כולם במהלך מועדים סמוכים, החלטתי להטיל על הנאשם עונש אחד בגין כל המקרים.

לפיכך, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

עמוד 3

(א) 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, זאת בהתאם לחוות דעת הממונה.

(ב) 3 חודשי מאסר, אותם לא יירצה אלא אם יעבור תוך 3 שנים מהיום אחת העבירות בהן הורשע.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום י"ג ניסן תשע"ה, 02/04/2015 במעמד הנוכחים.